Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26263
Copyright: Admont, Benediktinerstift

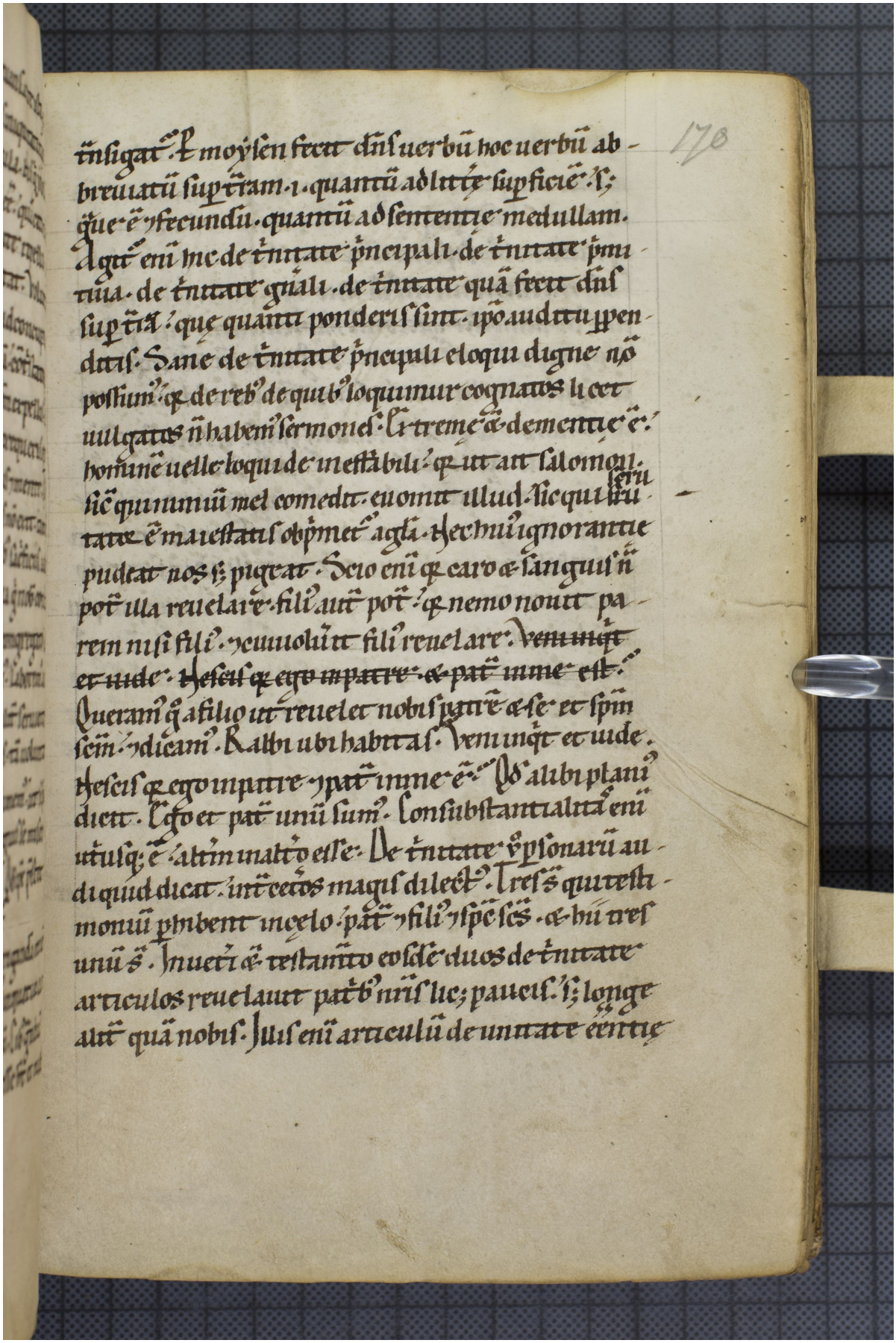

170

tinligat. Et moysen fecit dns uerbū hoc uerbū ab
breuiatū suptiam. i. quantū ad litte sup ficie. s;
que ē. ⁊ fecundū. quantū ad sententie medullam.
Aqui enī me de tnitate pncipali. de tnitate pmu
tua. de tnitate quali. de tnitate quā fecit dns
suptia. que quanti ponderis sint. ipō audito ⁊ pen
dito. Sane de tnitate pncipali eloqui digne nō
possum. q de reb de quib loquimur cognatus licet
uilgatus ñ habem sermones. Et treme ā dementie ē.
hominē uelle loqui de inestabili. q ut ait salomon.
sic qui mūl mel comedit. eum mit illud. sic qui scru
tator ē maiestatis oppmet aglā. Hec mū ignorantie
pudeat nos ⁊ pigeat. Scio enī q caro ā sanguis ñ
pōt illa reuelare. filio aut pōt. q nemo nouit pa
rem nisi filio. ⁊ cui uolū it filio reuelare. Veni inq et uide.
Hesei q ego in patre. ā pat in me est.
Queram q a filio ut reuelet nobis ⁊ ipm ē ā se et spm
scm. ⁊ dicam. Ralbi ubi habitas. Veni inq et uide.
Hesei q ego in patre ⁊ pat in me ē. Qd alibi plani
dicit. Ego et pat unū sum. Consubstantialitā enī
utiusq; ē. altim in alto esse. De tnitate ēpsonarū au
di quid dicat. ut ceros magis dilect. Tres s qui testi
monū phibent in celo. pat ⁊ filio ⁊ spē scō. ā hi tres
unū s. Inueni ā testamto eo sde duos de tnitate
articulos reuelauit pat b nrīs lic; paucis. s; longe
aliter quā nobis. Illis enī articulū de unitate ēntie